

VĚTRNÍK

Ročník XLIX.

Úterý 16. října 2018

číslo 5.

Každé představení děláme kvůli přehlídce

„Je pro mě velkou ctí, že mohu přivítat Divadelní soubor Doveda ze Sloupnice a členy Defilé Pohárku SČDO - monologů a dialogů,“ řekl Vladimír Vodsedálek, který včera před divadlem při vítání reprezentoval přípravný výbor přehlídky. Doveda, neboli DObrovolný VESnický Divadelní Ansámbl, je podle dostupných přehlídkových statistik jeden z nejúspěšnějších souborů na vysoké přehlídce, a to co se týká průměru účasti.

„Z osmi her, které jste nastudovali od roku 2003, jste tady posedmé. Vzpomeňme hry Král k sežrání, Smrtí to nekončí (na vysoké scéně uváděné pod názvem V uličkách města Bakersfield), Soudce jako břitva, Haleluja dobří lidé, Peklo, s.r.o., Filuta Pepino a letos jste nám přivezli Český děják,“ vypočítal Vodsedálek, kterého na webových stránkách souboru překvapilo, že reži-

(Pokračování na stránce 5)

Dnes		
kdy	co	kde
8:30	Skřítkosnění	velký sál
9:00		
10:00	Brněnec	
9:30	seminář	malý sál
10:15	Skřítkosnění	velký sál
10:00		
10:30	Brněnec	
11:30	loučení Sloupnice	malý sál
11:30	loučení Brněnec	malý sál
13:00	seminář KR SČDO	sokolovna
13:00	KDP mladým	ISS - DM
14:30	dechovka	před divadlem
15:00	vítání Jiříkovice	před divadlem
17:00	Ženy v ringu, aneb vše o ženách	hasična
17:30		
18:00	Jiříkovice	
20:00	Ženy v ringu, aneb vše o ženách	hasična
20:30		
21:00	Jiříkovice	
22:00	Aby bylo jasno	divadlo
22:30		
23:00	Vobskočák	
22:00	seminář KDP	půdička
22:00	společenský večer	U Medvěda

Recenze: Jaroslav Kodeš

Doveda: Český děják Doveda Sloupnice

Usedám do hlediště vyzbrojen programem, ze kterého se dozvídám, že budu svědkem autorského kabaretu. Ano, dostane se mi i poučení, cože to ten kabaret, jako divadelní žánr, vlastně je. A také, že představení vzniklo letmým výběrem dějinných událostí a významných osobností, které posloužily jako základ pro skeče, gagy, písničky a drobné vtípky.

dvacátého století. Ale budiž, říkám si, špetku pokleslé zábavy, utírání nosu židlí, šedesát minut vydržíš. Trochu mě sice v názoru zviklá curriculum vitae renezančního světoobčana Gary Edwardse, jakožto režiséra představení, ale vzápětí se ve svém negativním postoji utvrdím myšlenkou: „Co nám tady ti Američané mají co fušovat do

Malovaná opona jde vzhůru a na scénu přichází elegantní dáma, aby trochu sonorně škrobeným hlasem oznámila, co uvidíme, a už i nastupuje mládežnická kapela, tedy fragment kapely v počtu dvou dívek. Chápu, venkovský kabaret nemůže disponovat vícečlenným ansámblem, jak by se na řádný kabaretní orchestr slušelo. Diva z úvodu odchází, duo girls dává první takty představení. Hm, slečna za bicími je nejen hezká, jak mi šeptá nejmenovaný kolega, ale hraje s chutí a dobře. A druhá stejně tak. Dorazili pěvci. Včas, a včas i nastoupili. Chválím, sice ta frontální aranž není nic nového, zato zpěv je přiměřeně amatérsky spontánní. Tak dobře, nezačíná to špatně, ale ještě jste mě, holkové, nedostali. Ukažte mi ten fór, který mě zvedne ze sedačky a udrží mě tam alespoň půl minuty. Co?! Neboť, přátelé, má suchopárná nátura se v hledišti jen tak snadno nahlas nerozsměje.

A pak ten gag přišel. Ne, vlastně ještě ne, to až napodruhé. Hned jsem pochopil, že učitelka chce, abychom v hledišti povstali jako žáci na začátku vyučovací hodiny. Nemám rád, když se mnou v hledišti někdo manipuluje, ale replika: „Já mám dost času,“ tak ta mě už dostala a já vstal. Stejně tak i učitelčina přehnaná dikce, kterou udržela až na malé výjimky po celé představení.

A pak to už šlo ráz naráz. Právě, ve kterém se lámou Svato-plukovy pruty, osidlování našeho území Slovany s písní na rtech: „My jsme dobří, milí, hodní ...“, a nebráníme se Hunům, Němcům, Rusům. Libuše podvodně věstící z karet, věrozvěsti jako rapeři, přinášející něco nového, a tak dále, atd. Asi na dvacet komických skečů, hudebních čísel či satirických scének. A já se bavil. Skvostně. Občas i ten hlasitý smích mi unikl.

Proč tomu tak bylo? Protože jsem byl svědkem velmi chytrého kreativního představení. Jeho humor je inteligentní, laskavý a

Trochu didaktické na intelektuála, kterého baví šfourat se v postmoderních traumatech jedna-

českého ochotnického divadla, notabene ještě do toho venkovského.“

nepodbízivý. Inscenátoři nejdou prvoplánově po politické satíře, ale přesto je v představení jejich politický názor znát. Využívají důsledně divadelní zkratky, náznaků, překvapivé pointy a snad nakonec i ten orchestr na jevišti byl. Nebo ne? Nabyl jsem do-

otec vlasti asi musel být kouzelník, když v rozprodané zemi tolik dokázal. A nakonec krásně pojednaná píseň na motivy Modlitby pro Martu.

Paní učitelko, krásně, stručně a s humorem jste nás provedla po některých notoricky známých

se hodí na tuto dobu. Příběh vystihuje důležité události, které se odehrály na území českého státu, počínaje pravěkem přes středověk, novověk a konče hokejovým vítězstvím na olympiádě v Naganu roku 1998.

Inscenace opravdu zapůsobila na nás jak spoluprací s diváky, tak vystižením jednotlivých událostí, které si někteří z publika i sami zažili. Atmosféra byla naprosto úžasná a souhlasila s konkrétní dobou. Stejně tak i kostýmy. Ty krásně kompenzovaly jednoduché kulisy, které znázorňovaly třídu.

Z hereckých výkonů nás nejvíce zaujala učitelka jakožto postavení kabaretiéra a stala se na nějakou dobu středem naší diskuze. Z našeho pohledu svou roli zahrála velmi výrazně a vystihla s nadsázkou dnešní povahu učitele. Ostatní herci se též dobře postarali o své role.

Hudba byla také úžasná a myslíme si, že jednotlivé pasáže odpovídaly ději.

Celkově hodnotíme inscenaci jako nesmírně zdařilou a velmi oceňujeme vlastní tvorbu herců, kterou obsáhli celé vystoupení.

jmu, že každý v souboru na něco hraje. Dlouho mi v paměti utkví nástup Habsburků na český trůn traktovaný jako kvintet invalidních hlodavců hrajících country, nejraději na basu. Nebo scénka o rozdělení republiky v roce 1993 udělaná jako souboj mezi boxerem Mečiarom a šloperem Klausem. Výborný Václav a bratr Boleslav, Karel čtvrtý a jeho předvolební projev o tom, co vybuduje, včetně báječného kouzelnického čísla s koulí. Však

dějinných okamžicích od mýtů až po Nagano. Jen mi napadá, bude se smát i divák, který ty historické souvislosti nezná?

KDP mladým

Všichni jsme se shodli, že kabaret Dovedy Sloupnice si s tímto tématem poradil velmi dobře. Myslíme si, že nápad zopakování dějin českého národa

Půdička

Půdička se shodla, že nám soubor poskytl svižné představení, které nabízelo řadu nápadů hereckých, hudebních a pohybových. Protože soubor sám svou produkci označuje jako kabaret, konstatovali jsme, že nám tato forma byla skutečně prezentována s vědomím, že se jednalo o lidovou zábavu. Z představení na nás dýchla energie herců i muzikantů s řadou nápadů, takže jsme nepovažovali za nutné zvažovat, jestli vybrané epizody z historie jsou jednoznačně významné. Představení mělo strhující rytmus a mnozí diváci možná lítovali, že už skončilo.

Gary nám navrhl kabaret

O představení čerpajícím z českých dějin jsem si povídal s Martinem Škeríkem, autorem textu v představení Český děják.

kém?

Ráno to byla 20., večer jedna-dvacátá repríza.

Kam jste všude svůj kabaret přivezli?

Jak vzniklo toto představení?

Když jsme se dali dohromady s Garym, přemýšleli jsme, co bychom vlastně mohli udělat. On na základě představení, která viděl na DVD, navrhnul, že by nám seděl kabaret. Souhlasili jsme a rozešli se s tím, že musíme najít téma. Další schůzka byla po Vánocích a pak jsme si oba pláclí na to, že vhodným tématem pro Do-vedu by asi byly české dějiny.

Takže to je letošní čerstvé dílo?

Na Dějáku jsme začali pracovat na začátku loňského roku. Premiéru jsme měli v září 2017.

Kolikátá repríza je ve Vyso-

Většinou jezdíme kolem komína po vesnicích kolem Sloupnice, ale jezdíváme také na Hlubokou nad Vltavou, kde naše kamarádky pořádají malý festival, na němž jsme účinkovali asi třikrát. Čekají nás ještě například Uherčice u Hustopečí na jižní Moravě, takže se někdy podíváme i někam dál. Ale nejvíce představení máme kolem domova.

Mění se nějak s lety složení souboru?

Základ je víceméně stejný. Do nějakých propozic jsme psali, že soubor existuje už zhruba dvě desetiletí. Samozřejmě ale někteří odcházejí a jiní zase přichá-

VOBSKOČÁCI PŘÍSPĚVKY!

Zatím nemáme prostor pro valné hromadění či hromadné valení.

Ale máme komisi a ta to řeší.

NOČNÍKOVÉ PŘEDSTAVENÍ

Úterý 16. 10.,
22.00 hodin

Vstupné 50 Kč

Vstupenky u pokladny

Všechny, kteří si myslí, že potřebují dohodit na jeviště, upozornujeme, že vstupenky nejsou číslovány.

A tržba patří KDP.

zejí. Řekl bych, že v souboru dochází k jakési rodinné obměně složení, respektive k rodinnému doplňování.

Živá muzika na jevišti, to je skoro vždy výhra. Jak s hudbou pracujete? Jste nějak hudebně vzdělaní?

Pianistka Jana Sychrová, která je autorkou většiny muziky, je učitelkou hudby, učí na klavír a hudební výchovu, takže ona přináší ten profesionální vklad. A pak máme štěstí, že i další členové souboru jsou poměrně hodně muzikální. Ať už hrají na hudební nástroje nebo zpívají. A velký přínos má i sám Gary, který je jazzman, skladatel, multiinstrumentalista. Od něj třeba pochází nějaký hudební motiv či námět, který jsme pak rozpracovali.

Vrátím se k textům písní, jejichž jste autorem.

U české historie je dobré, že námět je prostě daný. A známý. A když jsme měli nahozenou dějovou linku, tak už nebylo těžké dotvořit text.

PeHe

Každé představení děláme kvůli přehlídce

(Pokračování ze stránky 1)

sérem Českého dějáku je Gary Edwards. „Nejprve se mi to zdálo divné, ale pak jsem si řekl, že přece naše dějiny často ovládali cizinci a močkrát jsme o sobě nerozhodovali. Ale jak se dá věřit spolku,“ zapochyboval Vladimír, „který jako své sponzory uvádí Reznictví Mydlář a syn s poznámkou denně speciality české zabijačky, či Solarium u Husa a poznámka první opálení zdarma nebo Optika Jan Zížka.“

Zajímavá informace o režiséru včerejšího představení Garym Edwardsovi je, že je zakladatelem projektu zdravotní klaun. „A za něj bych skutečně chtěl poděkovat. Protože on potěší ty nejmenší, když musí být v nemocnici, a to je podle mého fantastický počin,“ konstatoval Vladimír Vodseďálek, který neodbyl vítání ani v případě účastníků Defilé Pohárku SCDO. „Soutěžili ve třech kategoriích – monolog ženy, monolog muže a dialog. Říkal jsem si, proč se to rozděluje na monolog ženy a muže – ale ony jsou to vlastně nesrovnatelné disciplíny. Jen mě

překvapilo, že dialogy už rozdělené nejsou. Asi proto, že dialog muže a ženy se často mění v monolog ženy,“ uzavřel Vláda.

Také Hanka Dohnalová se připojila s přáním všeho nejlepšího a jménem SCDO přivítala nejprve účastníky Pohárku SCDO.

„Sloupnici jsem viděla pokaždé, když ve Vysokém hráli, jednou jsem za nimi jela i do Hronova, a to na Halleluja. Ráno byla odezva velmi dobrá, proto vám přeji, aby večerní představení bylo také povedené,“ přála Hanka.

Zastupce Dovedy, Martin Škeřík, poděkoval uvítacímu výboru, ocenil přesnost a dojímavost projevu, ani oni sami by prý nedovedli vyjmenovat všechna představení tak pěkně. „Náš režisér Gary Edwards velmi chtěl do Vysokého přijet, ale je velmi vytížený a největší část jeho času spolkně právě projekt zdravotních klaunů. Teď právě je v Palestině nebo v Jordánsku, kde pomáhá zaškolit nové lektory a klauny. A tím, že se usadil blízko Sloupnice v jednom díle Končin, nabídl nám svou pomoc a nakonec s námi udělal celé představení, jsme objevili nové divadelní formy, způsoby a přístupy, které nám pak umožnily přijet opět do Vysokého. My v podstatě každé představení děláme jen proto, abychom mohli přijet k vám na přehlídku.

jn

Hradil: málo ženských, ale dialogy bohaté

Včera odpoledne se jako hosté představili ve Vysokém nad Jizerou ti nejlepší z letošního Pohárku SČDO. O proběhlém ročníku jsem si povídal s Tomášem Hradilem i s jednotlivými účinkujícími.

Letošní ročník Pohárku mě

překvapil v několika ohledech. Vystupovalo v něm málo žen. Vždycky bývá kategorie ženských monologů úplně našlapaná, když použiju hanácký termín, ale tentokrát hodně pokulhávala. Co mě však velmi pěkně překvapilo, byla kategorie dialogů, jež bývávala většinou na chvostu. A tento stav se odráží logicky i v programu letošních výstupů, kdy naprostou většinou tvoří dialogy.

Letos jsi ještě postavil jakéhosi předskokana defilé, nulté číslo. Můžeš nám ho představit?

Nulté číslo je výstup děvčat, která byla oceněná Cenou za he-

víceméně číslo nula?

Vůbec nám nevadí, že jsme číslo nula. Atmosféra tady je naprosto úžasná a my si ji vychutnáváme. Považujeme si za čest,

recký výkon na Pohárku SČDO, takže je to kvalitní zástupce a myslím, že je to číslo, které sem právem patří. Nejzajímavější je na něm to, že základní platforma pro tento výstup byla položená v semináři Klubu režisérů SČDO. Jsem rád, že takto mohu ocenit a odprezentovat práci klubu s tím, že se jedná o hotový, ne rozpracovaný výstup.

Ludmila Bergová, Inka Doležalová (F. G. Lorca, Dům doni Bernardy)

Jak se těšíte na vystoupení ve Vysokém jako předskokanky a

že můžeme vystoupit na místním jevišti.

Roman Tegel, Eva Annikki Peltonen (J. Cartwright, Dva) :

E: nejdříve nás inspiroval náš

režisér, Tomáš Hradil. Řekl, zda bychom si to náhodou nechtěli hodit, že to už jednou hrál a že bych chtěl zkusit jen jeden jediný dialog. A já zrovna potřebovala něco na Pohárek. Tak se sešly dvě šťastné náhody.

Líbí se vám vaše partnerka/partner?

R: Je skvělá

E: On je taky naprosto skvělý.

Eva Annikki Peltonen (T. Williems, Skleněný zvěřinec)

Jak jste přišla k tomuto titulu?

Já už jsem právě jednou toto téma dělala a hrozně se mi to zalíbilo, a tak jsme to chtěla ještě jednou zkusit.

*Prý jsem na vás měl mluvit fin-
sky?*

No protože můj tatínek je Fin a podle toho mám i svoje jméno.

Luboš Štěpán, Marek Himl (S. T. Milina, Ona)

Kdysi jsme tu měli celé představení, proč jste si vybrali tuto ukázkou?

Ona to svým způsobem není úplně ukázkou, dramaturgicky se upravil celý text, který se sestříhal do těch 20 minut. To zname-

Podívej se, Pepo, Bohouše jsme nechali doma uvázaného u boudy, protože jsme se rozhodli, že uděláme jen úvodní dialog. A ještě chci říct jednu věc – tam je taková zvláštní věc, na začátku se o Bohoušovi nemluví jako o psovi, nicméně my dáváme takové indicie, které v původním textu nejsou, aby lidi pochopili, že je to pes. Porota říkala - proč neřeknete chlupatá potvora, nebo něco podobného? To já ale říkat nebudu, protože to je příliš návodné. Naše indicie jsou sice návodné, ale ne příliš. Snažíme se, aby to celé bylo vtipné.

Zkoušeli jste to i s jídlem?

Původně jsme to hráli v Holičích, je to tak deset, dvanáct let. Samozřejmě jsme to dělali i s jídlem, i když jsme nemohli

gag, který jedl špagety tak, že je dal do trychtýře a z něj je cucal.

A dnes budou také špagety?

Ne. Teď už to nepoužíváme. Hrajeme skutečně úvodní dialog.

Lukáš Frydrych (Z. Svěrák, Radovanovy radovánky)

Proč právě Svěrákův Radovan?

To byla velká náhoda. Původně letos v únoru měl tento výstup mít můj čtrnáctiletý bratr do Železného Brodu. Nicméně když přišel stav chřipek a nemocí, tak jsme konzultovali a omlouvali se a zjistili, že tahle kategorie by úplně vypadla. Tak jsem nabídl, že Radovana nacvičím já. A porota v Železném Brodě mě poslala do národního kola ve Velké Bystřici.

Takže vlastně záskok?

Ano.

A zvítězil.

Velká náhoda.

PeHe

ná, že do toho krátkého úseku se vešel celý příběh.

To je tedy poměrně velký záběr?

No, trochu.

Martin Markoš, Roman Winter (W. Saroyan, Jednou kolem bloku)

Podle čeho se řídil váš výběr?

Čistě náhodou jsme na tento text natrefili. Rozhodovali jsme se mezi několika jinými hrami a tohle jsme měli jen jako v rezervě. Když jsme si text přečetli, zjistili jsme, že se nám právě toto líbí nejvíc.

Vystupujete s dialogem?

Ne, nastudovali jsme jej cíleně jen pro Pohárek. Teď to budeme hrát veřejně teprve počtvrté.

Petr Vaněk, Jitka Smejkalová (F. Vlček, Bohouš)

Můžu se na něco zeptat? Kdo vám hraje Bohouše?

použít stejná jako v televizní inscenaci, jako třeba polévku apod. Použil jsme Chaplinův

Zářící Libochovičtí a dochvilná hosteska

„Trochu klasiky nikdy nezaškodí,“ prohlásila Svatka Hejralová v úvodu loučení s libochovickým souborem Scéna, kterému za přípravný výbor předala účastnický list a část vysokého pokladu v hliněném hrnci. „Každý soubor je takovým malým pokladem pro ochotnické divadlo,“ dodala.

Ani hosteska Klárka práskat na soubor nechtěla. „Když soubor přijel, viděla jsem, že je v něm hodně dětí, že to bude asi super zábava, a tak bude co práskat a já zazářím. No, netěšte se. Nezazářím. Oni prostě byli vzorní, byli dochvilní – někteří i víc, než já, na večírku měli zářícího tanečníka, který protančil boty. A tak práskat není co,“ pozdychla Klárka, která podle svých slov stejně práskání nemá ráda. Ale má prý jedno doporučení. „Režisérka si stěžovala, že objížďení kostela moc nefunguje. Já bych řekla, že ano, soubor se vrátil, i když to trvalo trochu déle. A moje doporučení je, že by měli tentokrát zkusit kostel třikrát obejít, třeba se vrátí dříve,“ radila hosteska.

K přípitku tentokrát Honza Hejral vyvolal režiséra Rádo-bydivadla Klapý Ladislava Valeše. Ten pozvedl sklenku a připil na poctivé, dobré, sousedské divadlo. A pak už jen Tam na

horách a Martinova poudačka. Tentokrát byla od místního písmáka Prokopa Háška a jmenovala se Kterak je trá hlídat zeli. A pak už alou kolem kostela!

jn

Svatý Havel, medvěd a vysoké zelí

A když už mluvíme v tomto čísle o troše klasiky, pak je možná dobré připomenout také místní klasické pranostiky. Ve Vysokém nad Jizerou se říká, že sv. Havel do zelí zajel. Jiné prameny tvrdí, že Havel s..e do zelí. Nepřísluší nám soudit, co Havel s předmětným zelím skutečně dělá, faktem je, že Havel byl irský křesťanský misionář a světec. Podle jedněch pramenů se narodil v roce 550 a zemřel 16. října 640 (rok úmrtí se různí, ale den je stanovený jako jeho svátek, tedy na dnešní den) ve švýcarském Arbonu, kam se uchýlil kvůli nemoci a žil tu jako poustevník u Bodamského jezera. Od konce 7. století se šířila legenda o jeho životě a zázracích. Podle ní Havel údajně zbažil kněžnu Fridiburgu posedlosti démonem. Její snoubenec, franský král Sigebert II., pak mnichovi z vděčnosti věnoval pozemky v okolí Arbonu, kde byl později zřízen klášter. Dále se traduje, že si Havel postavil dřevěnou poustevnu vlastníma rukama a že mu při stavbě pomáhal medvěd. Proto je světec někdy vyobrazován s medvědem.

Tady nalézám jediný vztah s Vysokým nad Jizerou, a to v osobě Havlase Pavlaty, jenž také bývá zpodobňován s medvědem. O zelí se však ani v jedné

z pověstí o Havlovi nemluví. Tak tedy nevím, z čeho vycházejí ty místní pranostiky.

jn

Každé dopoledne půl hodiny po deváté se schází odborná porota se souborem, kurzisty a dalšími zájemci, aby rozebrala a zhodotila představení z předešlého večera. Cílem není odradit ochotníky od nastudování nových divadelních titulů, ale pomoci jim hledat další způsoby a možnosti, jak inscenovat jinak a možná lépe.

Dva dny s krásou

Nabídka hlavně
pro krásnější polovinu návštěvníků
49. ročníku vysocké přehlídky:
v pondělí 15. a v úterý 16. října
od 13 do 14.30 hodin naleznete
v malém sále improvizovaný poradenský
stánek s kosmetikou Mary Kay.

Návštěvnice budou mít možnost
vyzkoušet rychlé líčení nebo získat
poukázky na akci zdarma

- ♦ ošetření rukou,
- ♦ analýzu správného ošetření pleti,
- ♦ poradenství v péči o pleť a líčení.

Kosmetická značka Mary Kay
je jedním z letošních dárců
na závěrečné vyhodnocení.

Letos si připomíná
55. výročí od svého vzniku.

Omluva

Jak už jsem jednou zmiňovala,
letošním zpravodajem zmítají
nějaké zlovlné pohyby. Pohybu-
jí se řádky, slova, jména... A tak
se stalo, že jsem v pondělním
vydání zmínila vysocké jubily,
kteří si odnesli kytici a zvon, a
jednoho muže jsme zaměnila
za jiného. Kulaté narozeniny si
letos připomíná Vladimír Brtek a
ne Tomáš Hellmuth, jak jsem
nesprávně uvedla. Oslavenci se
tímto velmi omlouvám.

(jn)

noabe

t-base.cz
elektronická časomíra

NEVDĚK VÁŽNÍKY

METROSTAV

GMS
TRANS s.r.o.

NAM

ColroSys

tts
SEMILY

EMBA
SOLID BOARD & BOXES

Co bych moc rád

Já hrozně rád bych vyprávěl
příběhy, které mají barvy a vůně
radost – smích
a lásku v sobě tají!
A taky rád bych povídal
o dětech beze strachu,
co hrají si – jak já si hrál,
o lilii - bezu - hrachu -
o tom, jak jednou lesem šel
jenom tak sám - a tiše
a najednou se zastavil
a slyšel - ak les dýše.
O andělech - a o nebi -
oblázcích s krásným vzorem
či motýlech, jak plachtí si
nad loukou nebo polem.
Tak kdysi dávno vyprávět
jsem chtěl, jak z nebe spadlo
hvězdiček pár - a byl z nich květ.
No prostě - moc mě bavil svět -
tak hned -
dal jsem se na divadlo!
A jsem moc rád,
když mohu hrát
o tom, co se mi líbí
a jak se lidi milují - a též dělají chyby.
Taky se dívám - když druží,
přátelé nebo známí,
vyprávějí a zpívají -
no prostě hrajou s námi.
Už mnoho let se vyprávět
daří mně s kamarády -
a prkna, co prý znamenají svět,
jsou vinna - i že jsem tady!
Vždyť co může být krásnější,
než sejít se s přáteli svými
tu v horách v „našem“ Vysokém
(též kulisou praštěnými).
(jh)

středa 17. října 2018

kdy	co	kde
9:30	seminář	malý sál
11:30	loučení Jiříkovic	malý sál
13:00	seminář KR SČDO	sokolovna
14:30	dechovka	před divadlem
15:00	vítání Veverská Bítýška	před divadlem
17:00	Mezi nebem a zemí	velký sál
17:30		
18:00	Veverská Bítýška	
20:00	Mezi nebem a zemí	velký sál
20:30		
21:00	Veverská Bítýška	
22:00	seminář KDP	půdička
22:30	společenský večer	U Medvěda

Větrník, zpravodaj XLIX. Krakonošova divadelního podzimu – Národní přehlídka venkovských divadelních souborů. Vydává Občanské sdružení Větrov. Redakce Jana Fričová, technické zpracování Ing. Josef Hejral, fotografie Ivo Mičkal. Tisk povolen MK ČR E 22952.

Tisk H&H Servis

Náklad 150 ks

Cena 10 Kč